

Vizuální identita je mnohem víc než logo, říká Denisa Myšková

12.8.2026 - Monika Bechná | Západočeská univerzita v Plzni

Jak souvisí japonské rodové znaky kamon, evropská heraldika a současný grafický design? Denisa Myšková, doktorandka Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara ZČU, hledá odpověď na to, proč některé principy přetrvávají po staletí a stále fungují i v dnešní vizuální komunikaci.

Má za sebou více než dvacet let profesní praxe, vedení vlastního grafického studia i zkušenost ze studia v Tokiu. A právě pobyt v Japonsku nastínil otázky, které Denisa Myšková rozvíjí ve svém doktorském výzkumu na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni. V rozhovoru pro INFO.zcu vysvětlila, proč vizuální identitu nelze ztotožňovat pouze s logem a jak může výzkum proměnit každodenní designérskou praxi.

Deniso, jaký je Váš profesní background? Z jakého oboru vycházíte?

Původně jsem byla přijatá na VŠUP do ateliéru Ilustrace a grafiky profesora Jiřího Šalamouna. Později jsem se rozhodla absolvovat stáž v ateliéru Písma a typografie u profesora Jana Solpery. S panem profesorem jsme si lidsky i odborně okamžitě porozuměli a typografie mě natolik pohltila, že jsem se nakonec rozhodla studia dokončit v jeho ateliéru. K profesoru Šalamounovi jsem se pak vrátila jako odborná asistentka a strávila s ním poslední dva roky jeho pedagogického působení, čehož si dnes nesmírně vážím. Následně jsem odjela na dva roky do Japonska, kde jsem získala postgraduální stipendium na Musashino Art University v Tokiu. Současně jsem pracovala pro studio Bluemark, jehož spoluzakladatelem byl grafický designér Atsuki Kikuchi. Po návratu do Prahy jsem založila studio Symbiont, které dodnes vedu jako Art Director.

Popište, prosím, stručně svůj doktorský projekt. Proč jste si zvolila právě tuto oblast?

Volba tématu vychází z dlouhodobé fascinace japonskou vizuální kulturou a z mé profesní zkušenosti jako grafické designérky. Od počátku mě zajímalo, čím se japonské vizuální myšlení liší od evropského a proč na nás působí tak odlišně. Nešlo jen o estetiku, ale především o snahu porozumět principům, které tuto odlišnost utvářejí. Výzkum se zaměřuje na komparaci japonských rodových znaků kamon a evropské heraldiky v kontextu současného grafického designu a vizuální identity. Zajímá mě, jak historické znakové systémy ovlivňují současnou vizuální komunikaci a proč se redukována forma kamon ukazuje jako mimořádně dobře přenositelná do současného grafického designu. Doktorský projekt tak propojuje mou dlouholetou designérskou praxi s teoretickým výzkumem a umožňuje mi na toto téma nahlížet v širších souvislostech.

Měla jste možnost studovat japonské rodové znaky přímo v Japonsku?

Rodové znaky kamon nebyly hlavním předmětem mého studia. V Tokiu jsem absolvovala studium grafického designu a vizuální komunikace. Už tehdy mě ale zajímala otázka, odkud pramení specifická estetická kvalita japonské vizuální kultury. Můj profesor Minoru Nijima mě přivedl ke studiu školy Rinpa, která se rozvíjela od 17. století v kulturním prostředí Kjóta. Fascinovala mě především tvorba kaligrafa Hon'ami Kōetsua a malíře Tawarayi Sōtatsua. Právě tady jsem začala hledat kořeny současného japonského estetického myšlení. Rodové znaky kamon přitom nebylo možné v japonském prostředí přehlédnout. Přestože původně patřily k výsadám aristokracie, postupně se během staletí staly součástí každodenního života japonských rodin a řada z nich je dodnes využívá jako loga tradičních podniků i významných firem, například Mitsubishi. Právě tato kontinuita mě zaujala. Kamon zde nejsou muzeálním artefaktem, ale stále živým vizuálním jazykem,

který přirozeně funguje i v současném grafickém designu. Teprve s odstupem let jsem si uvědomila, že právě zde leží otázky, jimž se dnes ve svém doktorském výzkumu věnuji.

Co je vůbec vizuální identita a proč by nás měla zajímat?

Vizuální identita je systém, jehož prostřednictvím instituce, město nebo značka komunikují své hodnoty a charakter. Mnoho lidí si ji spojuje pouze s logem, to je ale jen jeden z jejích prvků. Stejně důležitou roli hrají typografie, barvy, fotografie, ilustrace i pravidla, která propojují všechny tyto prvky do funkčního celku. Vizuální identita vzniká prostřednictvím jejich vzájemných vztahů, konzistentního používání a schopnosti reagovat na různé komunikační situace. Setkáváme se s ní každý den. Její kvalita přitom nezávisí jen na samotném návrhu, ale také na schopnosti institucí a organizací nastavený systém dlouhodobě dodržovat a rozvíjet. Je-li vizuální identita kvalitní, přispívá nejen ke srozumitelnější komunikaci, ale také ke kultivaci prostředí, ve kterém společně žijeme.

Jak využíváte teoretické poznatky z Vašeho doktorského projektu v designérské praxi? Kam Vás studium teorie posouvá jako grafickou designérku?

Změnilo způsob, jakým o designu přemýšlím. Při navrhování dnes věnuji mnohem větší pozornost analýze zadání, kontextu i argumentům, které vedou k výslednému řešení. Teoretický výzkum mi pomáhá lépe porozumět principům vizuální komunikace a kriticky reflektovat svou vlastní práci. Po více než dvaceti letech praxe si zároveň uvědomuji, že zkušenosti získané v mé profesi stojí za to sdílet s další generací designérů.

Rozhovor je součástí série představující doktorandy Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara ZČU v Plzni a jejich výzkumná témata. Fakulta nabízí tříleté prezenční doktorské studium v programu Mezioborový výzkum prostřednictvím vizuální umělecké tvorby, který propojuje uměleckou tvorbu s výzkumem. Je určen těm, kdo chtějí prostřednictvím vlastní tvůrčí praxe zkoumat otázky současného světa a hledat nové způsoby poznání.

<https://info.zcu.cz/Vizualni-identita-je-mnohem-vic-nez-logo--rika-Denisa-Myskova/clanek.jsp?id=9853>